

Dimecres III

Is 45,6b-8.18.21b-25; Lc 7,19-23

Desembre 14

JOAN ENVIÀ DOS DELS SEUS DEIXEBLES al Senyor per preguntar-li: «¿Ets tu el qui ha de venir, o n'hem d'esperar un altre?» Aquells homes arribaren on era Jesús i li digueren: «Joan Baptista ens envia a preguntar-te: “¿Ets tu el qui ha de venir, o n'hem d'esperar un altre?”» Llavors mateix en va curar molts de malalties i sofriments o els alliberà d'esperits malignes, i donà la vista a molts cecs. Jesús, doncs, els respongué: «Aneu a anunciar a Joan el que heu vist i sentit: els cecs hi veuen, els coixos caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els pobres reben l'anunci de la bona nova. I feliç aquell qui no em rebutjarà!»

☒ **Preparació:** Esperit Sant, ajuda'm a entendre a Jesús, a comprendre'l i conèixer-lo per estimar-lo i seguir-lo.

☒ **Lectura:** Aquest passatge evangèlic recorda altres textos del profeta Isaïes: «Llavors es desclouran els ulls dels cecs, i les orelles dels sords s'obriran. Llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig» (Is 35,5-6; cf. 29,18ss). Aquestes llistes de coixos, cecs, tolits i malalts de tota mena es coneixien a l'antic orient perquè s'utilitzaven per parlar del temps de la redempció futura que les guariria.

Joan, tancat a la presó, ha sentit parlar de Jesús. I vol saber si realment ell és el Messies esperat. Per això envia dos dels seus deixebles perquè li ho preguntin directament. Jesús, com és habitual en ell, no s'autoproclama Messies, ni dóna grans explicacions ni discursos. Fidel al seu programa, el text d'Isaïes 61, que va assumir com a propi a la sinagoga de Natzaret al principi de la seva missió (Lc 4,16-21), dóna comp-

te del que passa: els malalts, els desnonats, els menyspreats, els marginats, ara són curulls de la salut, la vida i la salvació que Déu malbarata a dojo, perquè han arribat els temps messiànics.

✦ **Meditació:** L'actuació de Jesús desconcerta molts dels seus contemporanis. No és pas un mestre com els altres, que es reuneixen a la seva escola amb els alumnes que volen aprendre la llei mosaica. La majoria espera un messies que els lliuri de l'opressió romana. Un messies triomfant, reconegut i temut pels enemics d'Israel. Però Jesús s'envolta de gent insignificant, d'analfabets i pecadors i, sobretot, de malalts i tolits que no comptaven gens dins la societat i que s'acostaven a Jesús buscant la salut. Els senyals pels quals podien reconèixer Jesús com a Messies eren els signes messiànics que ja profetitzar Isaïes: els cecs hi veuen, els coixos caminen, i s'anuncia als pobres la bona nova (cf. Is 61,1-2a). Per les seves obres coneixem i descobrim en Jesús el Messies promès.

✦ **Oració:** Senyor, vull participar de l'alegria de la teva vinguda que porta la vida a cecs, sords, coixos, empresonats, oprimits, tristos... Ajuda'm a continuar la llista amb els marginats d'avui: aturats, insolvents, malalts de sida, ancians, deprimits, malalts terminals... El que tenim aquí és el joiós clam escatològic de Jesús. És el moment de la plenitud de la vida. És una llista que podria continuar indefinidament.

✦ **Contemplació:** En la vida i en la predicació de Jesús, el lliurament i la predilecció pels pobres i marginats, pels oprimits, és una constant. Segons la paràbola del judici final de Mateu 25 «serem examinats en l'amor» (sant Joan de la Creu). Un amor manifestat a Jesús en la persona dels petits: «Perquè tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set...» (Mt 25,31-46).

✦ **Acció:** «Pels seus fruits els coneixereu», diu el Senyor dels seus deixebles (Mt 7,16).